

Sygn. akt VIII U 1464/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek	

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2021 r. w Gliwicach

sprawy J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 4 listopada 2020 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) **sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek**

Sygn. akt VIII U 1464/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 4 listopada 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił ubezpieczonemu J. K. ustalenia ponownego prawa do emerytury górniczej. W uzasadnieniu podał, że ubezpieczony od 30 stycznia 2012 r. ma już ustalone prawo do górniczej emerytury na podstawie art. 50e ustawy emerytalnej, a nadto od 1 marca 2015 r. – w związku z realizacją wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z 11 września 2015 r. (VIII U 729/15) – do emerytury górniczej na podstawie art. 50a ust. 2 ustawy emerytalnej. Zatem brak jest podstaw prawnych do przyznania prawa do kolejnej emerytury górniczej w myśl art. 50a ust. 1 ustawy emerytalnej.

W odwołaniu ubezpieczony podniósł, że domaga się ponownego przeliczenia emerytury po osiągnięciu 55-go roku życia i przepracowaniu 30 miesięcy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując dotychczasowe stanowisko. (...) Oddział w Z. podkreślił, że ubezpieczony ma już prawo do emerytury górniczej z art. 50a ust. 2 ustawy emerytalnej,

zatem nie może uzyskać prawa do kolejnej emerytury górniczej w myśl art. 50a ust. 1 ustawy emerytalnej. Tym samym nie jest możliwe przeliczenie świadczenia w oparciu o art. 53 ust. 4 powołanej ustawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. K. urodził się (...)

Decyzją z 30 stycznia 2012 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej bez względu na wiek, na podstawie art. 50e ustawy o emeryturach i rentach z FUS, począwszy od 9 stycznia 2012 r.

W dniu 13 marca 2015 r. ubezpieczony złożył w organie rentowym nowy wniosek o prawo do emerytury.

Decyzją z 9 kwietnia 2015 r. (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury górniczej na podstawie art. 50a ustawy emerytalnej, podnosząc że decyzją z 30 stycznia 2012 r. ustalił już ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej, zatem brak podstaw do przyznania kolejnej emerytury górniczej.

Na skutek odwołania ubezpieczonego od ww. decyzji, Sąd Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z 11 września 2015 r. (VIII U 729/15) zmienił decyzję z 9 kwietnia 2015 r., przyznając ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od 1 marca 2015 r.

Decyzją z 27 lipca 2016 r. organ rentowy, wykonując ww. wyrok, przyznał ubezpieczonemu od 1 marca 2015 r. prawo do świadczenia na podstawie art. 50a ust. 2 ustawy emerytalnej, ustalając jej wysokość z zastosowaniem art. 53 ust. 4 ustawy emerytalnej, tj. do części socjalnej świadczenia zastosowano kwotę bazową obowiązującą w dacie 1 marca 2015 r.

Ubezpieczony po przyznaniu emerytury od 1 marca 2015 r. kontynuował zatrudnienie i przepracował ponad 30 miesięcy.

W dniu 28 października 2020 r. ubezpieczony wystąpił z kolejnym wnioskiem o przyznanie prawa do górniczej emerytury.

Zaskarżoną decyzją z 4 listopada 2020 r. (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury górniczej na podstawie art. 50a ust. 1 ustawy emerytalnej, ponieważ ubezpieczony ma już ustalone prawo do emerytury górniczej z art. 50a ust. 2 ustawy emerytalnej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego. Nie był on sporny pomiędzy stronami.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Nie budzi wątpliwości, że decyzją z 27 lipca 2016 r. ubezpieczonemu przyznane zostało prawo do emerytury górniczej na podstawie art. 50a ust. 2 ustawy emerytalnej.

Obecnie ubezpieczony domaga się przyznania emerytury na podstawie art. 50a ust. 1 ustawy.

Przepis art. 50a ustawy emerytalnej stanowi:

1. Górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) ukończył 55 lat życia;

2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;

3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

2. Wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

W ocenie Sadu Okręgowego ubezpieczony nie uzyskał jednak prawa do kolejnego świadczenia.

W wyroku z 5 marca 2013 r. Sąd Apelacyjny w Katowicach, III AUa 1117/12, wskazał, że ubezpieczony, któremu przyznano górniczą emeryturę na podstawie art. 50a ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie nabywa prawa do takiego świadczenia w oparciu o przepis art. 50a ust. 1 tej ustawy po osiągnięciu wieku 55 lat.

Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu orzeczenia wyjaśnił, że ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wśród rodzajów emerytur górniczych rozróżnia emeryturę górniczą bez względu na wiek i zajmowane stanowisko w przypadku wykonywania pracy górniczej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez co najmniej 25 lat przyznawaną na podstawie jej art. 50e ust. 1 oraz przewidzianą w art. 50a emeryturę górniczą bez względu na datę urodzenia górnika przyznawaną w obniżonym wieku (55 lub 50 lat) przy 10 lub 15-letnim okresie pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1 w ogólnym okresie ubezpieczenia górnika (20/25 lat). Przewidziana w art. 50a górnicza emerytura, której nabycie ustawodawca wiąże z osiągnięciem stosownego wieku, uzależnionego od określonego okresu pracy górniczej przewidzianej w art. 50c ust. 1 - pomimo, iż warunki do jej uzyskania określono w dwóch odrębnych ustępach tego przepisu, faktycznie stanowi rodzajowo tożsame świadczenie. W konsekwencji też ubezpieczony, któremu z chwilą osiągnięcia wieku 50 lat przyznano prawo do górniczej emerytury na podstawie ust. 2 omawianego art. 50a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tj. wobec wykazania okresu pracy górniczej wynoszącego łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, po ukończeniu 55 lat życia – tylko z tej przyczyny – nie nabędzie prawa do górniczej emerytury przewidzianej w ust. 1 art. 50a, albowiem w istocie po jego stronie nie wystąpiły jakiegokolwiek przesłanki uzasadniające uzyskanie prawa do kolejnego świadczenia - nadal uzależnionego od wykazania okresu pracy górniczej wynoszącego łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat, w tym co najmniej jedynie 10 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1.

Podobny pogląd Sąd Apelacyjny w Katowicach zaprezentował również w wyroku z 23 sierpnia 2016 r., III AUa 2216/15.

Sąd Okręgowy podziela powyższe stanowisko.

Wskazać też należy, że ubezpieczony nie spełnia przesłanek do przeliczenia świadczenia na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy emerytalnej.

Przepis ten stanowi:

Art. 53. 1. Emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
 - 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
 - 3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych
- z uwzględnieniem art. 55.

2. Przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy.

3. Emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

5. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio, jeżeli podstawę wymiaru emerytury stanowi podstawa wymiaru emerytury przyjętej do obliczenia świadczenia przedemerytalnego.

Nie ulega wątpliwości, że art. 53 ust. 4 ustawy przewiduje możliwość przeliczenia świadczenia, gdy ubezpieczony spełni przesłanki warunkujące nabycie prawa do emerytury na innej podstawie prawnej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 26 czerwca 2013 r., III AUa 303/13).

W przypadku ubezpieczonego, jak zostało to wyjaśnione powyżej, brak jest jednak podstaw do przyznania emerytury na podstawie art. 50a ust. 1 ustawy emerytalnej.

Mając powyższe rozważania na uwadze brak jest podstaw do przyznania ubezpieczonemu prawa do kolejnego świadczenia, albowiem ubezpieczonemu przyzna została już emerytura górnicza ze względu na wiek na podstawie art. 50a ust. 2 ustawy emerytalnej. Nie jest on w związku z tym uprawniony do wyliczenia wysokości świadczenia na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy.

Zatem na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie.

Wyrok został wydany w trybie art. 148¹ § 1 k.p.c.

(-) sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek